

Aarrække været det, at af hver 3 Patienter have 2 været frit liggende og 1 betalende. Patientpengene i sidste Regnskabsaar dækkede 41,297 Kr., altsaa en rent forsvindende Part af Udgifterne. Samtlige Patientpenge udgjorde f. Eks. kun Halvdelen af Hospitalets Udgifter til Medicin eller, om man tager et Par andre Poster, det dækkede paa det allernærmeste i sidste Aar Hospitalets Udgifter til Smør og Æg. Videre har det ikke rakt. Betalingen er for Tiden 1 Kr. 20 Øre om Dagen, men saaledes, at københavnske Sygekasser kunne indlægge deres Medlemmer for 60 Øre. Naar der nu er en saa rigelig Adgang til Fripladser, og Antallet af de frit liggende Patienter hidtil har været dobbelt saa stort som Antallet af betalende, vil der neppe ud fra Humanitets-hensyn være Betænelighed ved at fastsætte en Betaling, som i alt Fald er noget højere, og jeg kunde maaske ogsaa sige noget rimeligere end den nuværende. Udgiften pr. Sygedag efter Hospitalets egen Opgørelse har i det sidst forløbne Regnskabsaar været 6 Kr. — for 3 Aar siden var det 5 Kr. — ærede Medlemmer ville kunne se det af den for nylig omdelte Beretning fra Frederiks Hospital. En betalende Patient betaler altsaa $\frac{1}{5}$, og den af en københavnsk Sygekasse indlagte Patient betaler $\frac{1}{10}$ af Hospitalets Udgifter til Patienten.

En Ændring i dette Forhold maa dog særlig for Sygekassernes Vedkommende synes saa meget naturligere og nødvendigere nu, da de nye Forhold skulle indtræde. Ved de nye Forhold sigter jeg selvfølgelig til den Ændring, som nu sker i Forholdet til Patienter fra hele Landet. Som bekendt bestemmer Loven om Opførelse af Rigshospitalet, at Adgangen til Hospitalet skal være lige for Befolkningen saavel fra Land som fra By. Forholdet er jo nu dette, at enhver Patient med fast Bopæl i København kan optages til fri Kur og Pleje, naar han ikke nyder Fattigunderstøttelse og kan præstere Attest for ikke selv at kunne betale for Kur og Pleje uden at blive forarmet; det er det gamle Udtryk, som er anvendt. Patienter med Bopæl udenfor København kunne optages, naar de lide af Sygdomme, som trænge til særegen videnskabelig Behandling, og de kunne faa fri Kur og Pleje i den Udstrækning, som det af Staten hertil bevilgede ekstraordinære Tilskud paa 70,000 Kr. om Aaret strækker til. Dernæst kunne alle Sygekasemedlemmer, bosatte i København, indlægges af Sygekasserne for

halv Betaling: 60 Øre, for Børn 30 Øre. Det er den nuværende Ordning, som opfører samtidig med, at Rigshospitalet træder i Virksomhed. Den nye Ordning, hvor Forholdene med Indlæggelsesvilkårene og Betalingsvilkårene fremtidig skulle blive ens for alle fra By og Land, vil jo blive ret indgribende, og de Regler, der her maa fastsættes, ville naturligt tiltrænge en meget indgaaende Overvejelse. Jeg kender ikke, om det er Ministeriets Tanke at afgøre denne Sag administrativt, eller om Rigsdagen mulig ved et andet senere Lovforslag angaaende Rigshospitalet vil faa Lejlighed til at forhandle denne Sag med den højtærede Minister. Hvis ikke, og hvis Sagen i det hele er paa-tænkt ordnet administrativt, vil der vel for det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat om det foreliggende Lovforslag, kunne blive Anledning til at drøfte Spørgsmaalet sammen med Ministeren. Der vil altsaa blive Spørgsmaal om Fastsættelsen af ensartede Regler for Hovedstaden og det øvrige Land, efter hvilke Patienter der fremtidig kunne blive optagne til fri Kur og Pleje, altsaa saadanne Patienter, som ikke ere Medlemmer af Sygekasserne, men i Almindelighed ere saaledes økonomisk stillede, at de vilde kunne være optagne i en saadan. Endvidere maa der skabes fælles Regler, hvorefter alle Sygekasser Landet over kunne indlægge Patienter, og her mener jeg, som jeg berørte før, at vi uden at gaa nogen for nær nok vilde kunne forlade de 60 Øre. Jeg tror allerede, det vilde have nogen Vanskelighed for Hospitalet at modtage saa mange Patienter til denne Betaling, som man kunde vente, naar det skulde staa aabent for samtlige Sygekasser Landet over. Endvidere Regler om Optagelse af betalende Patienter. Det er som nævnt et meget vigtigt Spørgsmaal, der maa være afgjort, før Hospitalet tages i Brug nu til førstkommende August Maaned, og det vilde interessere mig at høre den højtærede Ministers Udtalelser om dette Forhold, navnlig, om den højtærede Minister paa-tænker ved et senere Lovforslag at fastsætte de nærmere Regler for denne Ordning ved Lov, eller i alt Fald, om det kommende Udvalg vil kunne faa Lejlighed til at drøfte Sagen med den højtærede Minister. Jeg haaber, at vi allerede i Dag ville kunne høre noget om Ministeriets foreløbige Bestemmelse om denne Sag. Det er, som sagt, en Sag, som ganske vist betyder langt mere end de her foreslaaede Lønninger, men som ogsaa ligesom